

A/

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 829

din 11 iunie 2020

I. La data de 25.11.2019 a fost înregistrată la Inspekția Judiciară sub nr. 19-5421 sesizarea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii formulată în temeiul prevederilor art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, în vederea efectuării de verificări sub aspectul riscului de a fi afectată independența și imparțialitatea magistraților indicați în articolul de presă publicat pe pagina web www.beta.dela0.ro la data de 19.11.2019.

În urma sesizării, la data de 07.01.2020, a fost înaintat Consiliului Superior al Magistraturii raportul Inspekției Judiciare nr. 19-5421 privind rezultatul verificărilor.

Prin adresa nr.2/272/ST/2020, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a informat Inspekția Judiciară că în ședința Secției pentru judecători din data de 06.02.2020, cu ocazia analizării punctului 18 (Raportul Inspekției Judiciare nr. 19-5421 anterior menționat), cu unanimitate de voturi, s-a hotărât restituirea raportului către Inspekția Judiciară în vederea efectuării unor verificări complete și pentru formularea unor concluzii pe baza acestora.

La data de 28.05.2020, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și ale art. 97 alin. 3 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, Raportul nr.19-

5-11-1, privind riscul afectării independenței și imparțialității magistraților indicați în articolul de presă publicat pe pagina de web www.betadela0.ro la data de 19.11.2019, astfel cum acesta a fost reîntocmit, însoțit de obiecțiile formulate și răspunsul la obiecții, a fost retrimis Consiliului Superior al Magistraturii.

În cadrul verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară au fost analizate înscrisurile atașate sesizării, s-a solicitat și studiat articolul publicat pe pagina de web „www.betadela0.ro” din data de 19.11.2019 și au fost solicitate relații de la Curtea de Apel Galați, Tribunalul Mehedinți, Judecătoria Deva, Tribunalul Neamț, Tribunalul pentru Minderi și Familie Brașov, Judecătoria Caracal, Judecătoria Șimleul Silvaniei, Judecătoria Constanța, Judecătoria Tg. Jiu, Judecătoria Sector 3 București, Judecătoria Beiuș.

În data de 20.05.2020, doamna Nicolae Mirela Daniela (unul din magistrații vizați de articolul de presă în discuție) a formulat obiecții la raportul astfel întocmit, care au fost comunicate Inspekției Judiciare prin posta electronică. În esență, autorul obiecțiilor a arătat că expresiile și opiniile exprimate în articolul de presă au fost de natură a-i afecta integritatea de magistrat, jurnalista nefiind imparțială în prezentare, încălcând Rezoluția 903 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului European cu privire la etica jurnalistică. Totodată, a arătat că în articolul de presă au fost inserate comentarii care nu au legătură cu speța prezentată ei cu judecătorul de caz, prin remarci precum „salarii generoase pentru judecători zgârciți (cu dreptatea)”. Astfel, autoarea obiecțiunilor la Raportul Inspekției Judiciare a apreciat că afirmațiile publicate depășesc onestitatea și etica profesională fiind de natură a-i afecta integritatea de fost magistrat (pensionar la aceasta dată).

2. Din cuprinsul verificărilor astfel efectuate de către Inspekția Judiciară a rezultat următoarea situație de fapt:

La data de 19.11.2019 a fost publicat pe pagina de internet www.betadela0.ro articolul de presă „Dreptate strâmbă: 3 din 4 cazuri de acte sexuale cu victime sunt judecate în instanțele românești ca fapte consimțite”.

Citând din cuprinsul articolului urmează a fi expus următorul paragraf: „Când un minor cu vârsta sub 15 ani este abuzat sexual în România, șansele ca o instanță de judecată națională să încadreze ca viol infracțiunea comisă sunt reduse. Statistic: cam o șansă din patru. Dacă agresorul nu lasă urme care să probeze constrângerea fizică, judecătorii pleacă în cele mai multe cazuri de la premisa că actul sexual s-a produs și cu acceptul copilului căzui victimă.”

În continuare, autorul articolului enumeră mai multe cazuri privind dosare soluționate de instanțe de judecată având ca obiect infracțiuni de act sexual cu minori și viol în care victime au fost persoane minore cu vârste cuprinse între 7 -13 ani, acreditând ideea că „judecătorii tind să adopte o încadrare juridică fundamentată pe ideea că a existat o formă de consens între abuzat și abuzator” și că „un fel de dreptate strîmă se rostogolește de la an la an în sentințe ale instanțelor de judecată.”

Totodată, se menționează că modalitatea de încadrare a faptelor săvârșite în legătură cu viața sexuală, cu victime persoane minore, a atras condamnarea Statului Român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Se mai arată că de fiecare dată când Statul Român a fost chemat să se apere în fața CEDO în cauze privind infracțiuni contra libertății și integrității sexuale cu victime minore, acesta a prezentat o cauzistică extinsă din practica judiciară a instanțelor naționale în materie.

Se învederează că există 32 de sentințe date în cazuri de abuz sexual cu victime copii, între 2009 și 2013, iar mai bine de o treime dintre acestea consemnează fapta penală incriminată ca fiind „act sexual cu un minor”. Se precizează că judecătorii au considerat că fete cu vârste cuprinse între 11 și 14 ani au consimțit să facă sex cu bărbați cu vârste cuprinse între 19 și 38 de ani, fapta nefiind încadrată ca infracțiune de viol.

Se mai susține că www.beta.dela0.ro se află în posesia celor 12 sentințe judecătorești din totalul de 32 prezentate de România la CEDO spre a proba că există o practică judiciară extinsă în încadrarea abuzurilor sexuale comise asupra unor copii ca fiind acte consimțite de minori, precizând că cele 12 hotărâri fac referire la 5 cazuri judecate în perioada 2009-2013.

Autorul articolului descrie mai multe cazuri în care s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei din „viol” în „act sexual cu minor”, fiind menționate instanțele și magistrații. De altfel, prin intermediul articolului de presă, sunt prezentate inclusiv cazuri în care încadrarea juridică a faptelor a fost stabilită încă de la început în acest sens (act sexual cu un minor).

În urma verificărilor aspectelor semnalate în articolul de presă, au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești cu referire la situațiile mai sus enumerate:

- În cadrul Tribunalului Mehedinți - _____
- _____
- În cadrul Tribunalului Mehedinți - _____
- _____
- În cadrul Tribunalului Galați - dosar nr. _____
- _____
- În cadrul Judecătoriei Târgu Bujor - _____
- _____
- În cadrul Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov - _____
- _____
- În cadrul Judecătoriei Bicăz - dosar nr. _____
- _____
- În cadrul Judecătoriei Bicăz - _____
- _____
- În cadrul Judecătoriei Caracal - _____
- _____
- În cadrul Judecătoriei Deva - _____
- _____
- În cadrul Judecătoriei Șimleul Silvaniei - _____
- _____
- În cadrul Judecătoriei Târgu Jiu - dosar nr. _____
- _____

- În cadrul Judecătoriei Târgu Jiu - _____
- În cadrul Judecătoriei Sector 3 București - _____
- În cadrul Judecătoriei Sector 3 București - dosar nr. _____
- În cadrul Judecătoriei Constanța - dosar nr. _____
- În cadrul Judecătoriei Constanța - dosar nr. _____
- În cadrul Judecătoriei Ploiești - _____
- În cadrul Judecătoriei Beiuș - dosar nr. _____

Din verificările realizate prin intermediul Inspecției Judiciare, se constată, referitor la încadrarea juridică a faptei, că, în căile de atac, au fost menținute sentințele pronunțate de următoarele instanțe: Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Galați, Judecătoria Sector 3 București, Judecătoria Șimleul Silvaniei, Judecătoria Beiuș, Judecătoria Târgu Bujor, Judecătoria Ploiești, Judecătoria Bicăz. Din cuprinsul aceluiași verificări, se constată că au fost schimbate în căile de atac sentințele pronunțate de următoarele instanțe, dispunându-se schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de act sexual cu minor în viol: Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, Judecătoria Caracal, Judecătoria Deva, Judecătoria Târgu Jiu, Judecătoria Constanța.

Se mai reține că sentința penală _____ a Judecătoriei _____ a fost revizuită în baza Hotărârii CEDO - cauza M.G.C. împotriva României pronunțată la data de _____ în cererea nr. _____; totodată, cu referire la sentința penală _____ a Judecătoriei _____ Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în legătură cu aspecte din acest dosar la data de _____ prin hotărârea I.C. împotriva României (cererea nr. _____).

8. Analizând Raportul nr.19-5421 privind riscul afectării independenței și imparțialității magistraților indicați în articolul de presă publicat pe pagina de web www.beta.deia0.ro la data de 19.11.2019, Secția pentru judecători reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 120 alin. 1 din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței și imparțialității acestora.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. 1 teza finală din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul respectiv obligația corelativă de a se sesiza din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu funcția, care este de natură a afecta independența sau imparțialitatea judecătorilor.

În același sens sunt și dispozițiile art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, conform cărora Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra independența autorității judecătorești, atât în ansamblul acesteia cât și în cazuri particulare.

De asemenea, potrivit art. 2 alin. 3 și 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”*, orice persoană, organizație, autoritate sau instituție fiind datorate să respecte independența judecătorilor

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în reglementările internaționale, printre care:

- Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a ONU, precizează în cuprinsul pct. 1 că *„independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”*. În cadrul aceluiași principii, în cuprinsul pct. 2 se menționează că *„sistemul*

juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv".

- Raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 (pct. 75) precizează că „*principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de temelie ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat*".

În acest context, este de menționat că independența justiției este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil, constituind, în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Astfel, independența este privită ca „*atribut al funcției, care îi permite magistratului să acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență*".

Independența judecătorului nu este un privilegiu în interesul propriu al acestuia, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție, pentru ca acestea să beneficieze de un act de dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, acestea constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, independența a fost definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție sau influență externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă, ce influențează sau creează aparența unei influențe.

Independența magistratului presupune o obligație fundamentală a fiecărei persoane care ocupă o astfel de funcție de a-și dezvolta calitățile intelectuale și morale care stau la baza conduitei independente și imparțiale în judecarea fiecărui caz. Obligația magistratului de a-și dezvolta calitățile intelectuale și morale care stau la baza conduitei independente și imparțiale în investigarea și judecarea fiecărui caz îi corespunde însă o

obligatie corelativă a statului de a asigura un mediu optim pentru realizarea actului de justitie, obligatie ce include posibilitatea efectuării unor demersuri în situația în care se identifică derapaje în mesajele transmise cetățenilor, care conduc la lezarea independenței judecătorilor sau la crearea aparenței parțialității acestora ca urmare a unor influențe externe.

Prin urmare, scopul unei intervenții a Consiliului Superior al Magistraturii este acela de a asigura condiții optime pentru realizarea corespunzătoare a actului de justitie, cemsul fiind justificat în măsura în care se asigură protecție judecătorului sau procurorului aflat în exercitarea efectivă a atribuțiilor specifice funcției deținute.

Totodată, în conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, *„libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”*, însă, *„libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară și nici dreptul la propria imagine”*.

Apărarea independenței și imparțialității autorității judecătorești (atât în ansamblul acesteia, cât și în cazuri particulare), atribut al Consiliului Superior al Magistraturii, trebuie realizată în concordanță cu prevederile art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care consacră garantarea autorității și imparțialității puterii judiciare.

Art. 10 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede, în esență, că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, drept care cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere, în timp ce alin. 2 al noimei Convenționale stipulează că exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora (...) sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, în cadrul dezbaterilor privind probleme judiciare, presa are îndatorirea de a informa opinia publică asupra tuturor problemelor de interes general, iar printre acestea se află și cele care privesc modul de funcționare a justiției, instituție esențială într-o societate democratică.

Desigur, această îndatorire a presei trebuie exercitată cu bună-credință, jurnalistul având obligația de a informa în mod corect și obiectiv opinia publică asupra temelor majore, de interes general.

Deși presa nu trebuie să depășească anumite limite, privind în special protecția reputației și a drepturilor altora, acesteia îi revine sarcina de a comunica, cu respectarea obligațiilor și responsabilităților sale, informații și idei despre toate problemele de interes general, inclusiv cele care se referă la funcționarea puterii judecătorești (*cauza CEDO R De Haes și Gijssels împotriva Belgiei*, 24 februarie 1997, pct. 37, *Culegere de hotărâri și decizii 1997-I*). Presa reprezintă, într-adevăr, unul dintre mijloacele de care dispune societatea pentru a se asigura că judecătorii se achită de înaltele lor responsabilități conform scopului constitutiv al misiunii care le este încredințată (*cauza CEDO Prazer și Oberschlick*).

4. În tot acest cadru, pentru considerentele ce succed, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii va respinge sesizarea privind apărarea independenței și imparțialității magistraților indicați în articolul de presă publicat pe pagina web.beta.dela0.ro, la data de 19.11.2019.

Din interpretarea art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile legale menționate anterior, precum și la jurisprudența CEDO, rezultă că intervenția Consiliului Superior al Magistraturii este prevăzută în scopul realizării în condiții corespunzătoare a actului de justiție și este justificată în măsura în care se asigură protecție judecătorului aflat în exercitarea efectivă a atribuțiilor specifice funcției deținute.

În primul rând, Secția, în conformitate cu jurisprudența CEDO în materie, recunoaște posibilitatea presei de a insera exagerări în conținutul articolelor publicate, sub rezerva ca acestea să se circumscrie totuși limitelor de exprimare admise într-o societate democratică și să grefeze măcar pe niște minime verificări ori pe o bază factuală suficientă, de natură a fundamenta, cel puțin la nivel minimal, concluziile publicate. Or, în cauză, se constată că articolul de presă în discuție a fost realizat în urma unor verificări concrete realizate pe baza hotărârilor menționate; în plus, se reține că, în cauză, concluziile articolului de presă au avut la bază inclusiv hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului - Hotărârea din 15.03.2016 (cauza MGC contra României), respectiv Hotărârea din 24.05.2016 (cauza I.C. contra României).

Se constată, prin urmare, că situațiile descrise de autorul articolului de presă sunt rezultatul unei anchete jurnalistice documentate suficient, pornind de la cele două hotărâri pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a constatat încălcarea unor dispoziții din Convenție, în cazul minorilor victime ale unor infracțiuni de natură sexuală încadrate juridic de instanțele naționale ca acte sexuale cu minori.

Chiar dacă hotărârile judecătorești pronunțate de instanțele de judecată se bucură de autoritate de lucru judecat și chiar recunoscând independența și imparțialitatea de care trebuie să se bucure magistrații în îndeplinirea actului de înfăptuire a justiției, acestea nu implică în mod automat imposibilitatea discutării deciziilor magistraților, fie și sub unghi critic, în contextul în care subiectul vizat privește o problemă de interes public, iar articolele jurnalistice sunt formulate având la bază un minim de verificări.

Recunoscându-se instanțelor, în calitate de garante ale justiției și care au o misiune fundamentală într-un stat de drept, nevoia de încredere a publicului, fiind necesară protejarea acestora împotriva atacurilor lipsite de temelie, mai ales atunci când obligația de reținere interzice magistraților să acționeze (*cauzele CEDO: De Haes și Gijssels; Cornelia Popa împotriva României*), Secția apreciază că acestea nu se pot sustrage în mod total criticii din partea societății. Astfel, magistrații, aparținând "instituțiilor fundamentale ale statului", pot face, în această calitate, obiectul unor critici personale în limite "acceptabile", nu numai în mod teoretic și general (*cauza CEDO Cornelia Popa împotriva*

României). De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că instanțele nu pot fi ferite de critici asupra soluțiilor pe care le promovează ori a altor aspecte a activității lor, însă Curtea a considerat necesar să se realizeze o distincție între insultă și critică, apreciind că atunci când o persoană are ca unic scop insultarea unei instanțe ori a unor judecători, nu este, în principiu, contrar art. 10 să i se aplice o sancțiune accesorie, cu condiția ca pedeapsa aplicată să fie proporțională cu fapta (*cauza CEDO Skalka c. Poloniei*).

Secția pentru judecători acceptă faptul că publicațiile în discuție tratau un subiect de interes public (implicând buna funcționare a sistemului judiciar), recunoscând totodată rolul esențial jucat de presă într-o societate democratică (inclusiv faptul că aceasta poate recurge la o doză de exagerare sau chiar provocare). În plus, în conformitate cu jurisprudența CEDO în materie, se recunoaște posibilitatea unui ziarist de a formula judecăți critice de valoare fără a fi necesară demonstrarea veridicității acestora, dacă acestea sunt formulate în considerarea unei baze factuale suficiente.

În contextul dat, Secția pentru judecători reține că autorul articolului de presă a procedat mai degrabă la o analiză a jurisprudenței instanțelor judecătorești în materie, prin raportare la jurisprudența CEDO, fiind susținut și de opiniile exprimate de anumiți specialiști în domeniu (un avocat și un procuror), emițând opinii juridice proprii asupra problemelor surprinse în hotărârile de condamnare a României la CEDO, nefiind identificate elemente care să sugereze o intenție clară și unică de a jigni sau de a submina independența sau imparțialitatea judecătorilor care au pronunțat hotărârile judecătorești respective.

Reiterând, în conformitate cu jurisprudența CEDO în materie, se recunoaște posibilitatea presei de a insera exagerări în conținutul articolelor publicate, sub rezerva ca acestea să se circumscrie totuși limitelor de exprimare admise într-o societate democratică și să grezeze măcar pe niște minime verificări ori pe o bază factuală suficientă de natură a fundamenta, cel puțin la nivel minimal, concluziile publicate – or, în cauză, se reține că articolul de presă în discuție a fost realizat în baza unor ample verificări de către autorul acestuia.

Deși se constată că în cuprinsul articolului de presă au fost folosite expresii dure, în contextul dat, Secția pentru judecători apreciază că acestea constituie exagerări specifice limbajului jurnalistic acceptate într-o mai mare măsură ziariștilor, în lumina protecției articolului 10 din Convenție, așa cum s-a arătat în cele ce preced, în condițiile în care subiectul vizat privea chestiuni de interes public, iar articolul publicat a fost realizat în baza unui studiu jurisprudențial amplu (având la bază inclusiv 2 hotărâri CEDO), toate acestea putând fi încadrate în limitele acceptabile ale unei analize jurnalistice documentate și fiicient în prealabil.

Mai mult, se constată că în cadrul ședinței din data de 11.06.2020, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât sesizarea Inspecției Judiciare în vederea efectuării unui control tematic la instanțe și parchete referitor la modul de investigare și soluționare a cauzelor privind infracțiuni la viața sexuală cu victime minore, aflate pe rolul acestora în perioada 01.02.2014 la zi, obiectivele controlului vizând practica instanțelor și parchetelor (soluții definitive) în aspecte precum: aprecierea consimțământului ca fiind valabil sau nevalabil prin raportare la vârsta victimei, standardele de probațiune care conduc la dispunerea unei soluții de trimitere în judecată sau de tragere la răspundere penală ori, dimpotrivă, de netrimitere în judecată sau de achitare în aceste cauze, respectarea dispozițiilor legale cu privire la modalitatea de audiere a părților vătămate minore etc.

Prin urmare, în raport de hotărârea Plenului, Secția pentru judecători recunoaște importanța subiectului tratat prin articolul de presă în discuție, urmând a se efectua un control tematic la nivelul întregului sistem judiciar, cu privire la modalitatea de instrumentare și practica organelor judiciare referitor la aceste tipuri de cauze.

Așadar, în raport de controlul dispus chiar de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, recunoscând importanța subiectului vizat, în temeiul dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art.

66 pct. 19 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, în unanimitate

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE:**

Art. 1 -- Respingerea sesizării privind apărarea independenței și imparțialității magistraților indicați în articolul de presă publicat pe pagina web.beta.dcla0.ro. la data de 19.11.2019.

Art.2 -- Prezenta Hotărâre se comunică Inspecției judiciare și magistraților vizati.

Dată în București, la data de 11 iunie 2020.

**Președinte,
Judecător Nicoleta Margareta ȚINT**

